

Vergaderjaar 1983–1984

18 268 (R 1246)

Verdrag inzake de bescherming en ontwikkeling van het mariene milieu in het Caraïbisch gebied, met Bijlage, en Protocol betreffende samenwerking bij de bestrijding van olielozingen, met Bijlage; Cartagena de Indias, 24 maart 1983

Nr. 1

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 1 maart 1984. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens een of beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 31 maart 1984.

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitters van de Eerste Kamer en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 21 februari 1984

Ter voldoening aan het ter zake bepaalde in de Grondwet en het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden¹, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer u hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen het op 24 maart 1983 te Cartagena de Indias tot stand gekomen Verdrag inzake de bescherming en ontwikkeling van het mariene milieu in het Caraïbisch gebied, met Bijlage, en Protocol betreffende samenwerking bij de bestrijding van olielozingen in het Caraïbisch gebied, met Bijlage (Trb. 1983, 152²).

Een toelichtende nota bij dit Verdrag en Protocol gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt voor het gehele Koninkrijk gevraagd.

Aan de Gouverneur van de Nederlandse Antillen is verzocht hogerge-noemde stukken op 1 maart 1984 over te leggen aan de Staten van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen is van deze overlegging in kennis gesteld.

De minister van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek

¹ Artikel 91, (1), add. artikel XXI, GW; Artikel 61, (3), G.W. 1972, en artikel 24 Statuut.

² Ter inzage gelegd op de bibliotheek.

TOELICHTENDE NOTA

ALGEMEEN

Op initiatief van verschillende Caraïbische staten is door het Milieuprogramma van de Verenigde Naties (UNEP), in samenwerking met de Economische Commissie voor Latijns-Amerika (ECLA), in het kader van het Regionale Zeeën Programma een Aktieplan opgesteld ter bescherming van het milieu in de Caraïbische regio. Dit Milieu-Aktieplan is aanvaard tijdens een intergouvernementele vergadering, welke van 6–8 april 1981 te Montego Bay op Jamaica werd gehouden en waaraan ook de Nederlandse Antillen heeft deelgenomen.

Ter uitvoering van dat Milieu-Aktieplan is door de UNEP een ontwerp gemaakt voor een algemeen regionaal verdrag ter bescherming van het zee- en kustmilieu in de Caraïbische regio en tevens een ontwerp voor een bij dat verdrag behorend protocol betreffende samenwerking in het bestrijden van olieverontreiniging.

Over beide ontwerpen zijn door juridische deskundigen uit de regio onderhandelingen gevoerd (7–11 december 1981 en 7–16 juli 1982) in het hoofdkwartier van de Verenigde Naties te New York.

Vervolgens zijn de ontwerpen ter aanvaarding voorgelegd aan de Conferentie van Gevolmachtigden, die van 21 maart tot en met 24 maart 1983 te Cartagena de Indias werd gehouden en die tot onderwerp had de bescherming en ontwikkeling van het zeemilieu in de Caraïbische regio.

Het Verdrag en het bijbehorende Protocol zijn aan het einde van genoemde Conferentie voor het Koninkrijk ondertekend onder voorbehoud van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring door het Koninkrijk (voor de Nederlandse Antillen). De regering van de Nederlandse Antillen hecht bijzonder grote waarde aan partij worden bij het Verdrag en Protocol, omdat zulks gezien wordt als een belangrijke stap in de uitvoering van het Caraïbische Milieu-Aktieplan. Daarenboven acht de Antilliaanse regering partij worden ook politiek van groot gewicht, omdat zulks het behoren tot en de verbondenheid met de regio duidelijk onderstreept. In dit verband zij opgemerkt dat er niet zoveel gelegenheden zijn waarbij zulks tot uitdrukking gebracht kan worden.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

1. Het Verdrag

Het verdrag is, zoals onder meer blijkt uit artikel 4, een raamverdrag. Het bevat geen gedetailleerde regelingen op milieugebied, maar algemene bepalingen, waaraan door middel van protocollen op specifieke terreinen uitvoering gegeven dient te worden (artikel 4, derde lid).

Overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 9 zullen de Partijen alle gepaste maatregelen treffen om vervuiling van het milieu door dumping vanuit schepen en vliegtuigen, vervuiling vanaf het land of via rivieren, vervuiling ten gevolge van exploratie of exploitatie van de zeebodem en de ondergrond daarvan en vervuiling via de atmosfeer te voorkomen, te beperken en te bestrijden.

In artikel 10 wordt speciale aandacht gevraagd voor bijzonder kwetsbare gebieden.

Artikel 11 verplicht Partijen tot samenwerking in geval van milieurampen of bij dreiging daarvan.

In artikel 13 nemen Partijen op zich samen te werken op wetenschappelijk en technologisch gebied op het onderhavige terrein en daarbij rekening te houden met de speciale behoeften van de kleinere eilanden in de regio. Verder zullen Partijen, zoals artikel 14 bepaalt, samenwerken om te komen tot passende regels en procedures betreffende aansprakelijkheid voor milieuvervuiling en schadevergoeding terzake.

De overige bepalingen van het Verdrag betreffen institutionele regelingen, waarbij onder meer een belangrijke plaats is ingeruimd voor de UNEP, en voorts de gebruikelijke slotbepalingen. Van deze laatste bepalingen kan over de parlementaire aspecten van de artikelen 17, 18 en 19 het volgende worden opgemerkt.

Krachtens artikel 17 kunnen de Partijen op een Conferentie van Gevolmachtigden protocollen bij het Verdrag aannemen. Deze protocollen zijn, gelet op het bepaalde in het derde lid van artikel 4 van het Verdrag, te beschouwen als uitvoeringsverdragen in de zin van artikel 62, eerste lid onder b van de Grondwet naar de tekst van 1972. Dit betekent dat (toekomstige) protocollen ingevolge additioneel artikel XXI, eerste lid, onderdeel b, van de Grondwet juncto artikel 62, eerste lid, onder b van de Grondwet naar de tekst van 1972 niet aan parlementaire goedkeuring behoeven te worden onderworpen, alvorens zij voor het Koninkrijk kunnen worden aanvaard.

Behalve protocollen kan bovengenoemde Conferentie ook bijlagen aannemen. Met betrekking tot deze bijlagen bepaalt het eerste lid van artikel 19 dat zij een integrerend onderdeel uitmaken van het instrument waarbij zij worden gevoegd. Dit houdt in dat op deze bijlagen dezelfde regels voor wat betreft de eis van parlementaire goedkeuring van toepassing zijn als die voor het bijbehorende instrument gelden. Met andere woorden: bijlagen bij het Verdrag dienen (evenals dat voor het Verdrag geldt) aan parlementaire goedkeuring te worden onderworpen alvorens zij voor het Koninkrijk kunnen worden aanvaard, als dergelijke bijlagen tenminste niet aan te merken vallen als uitvoeringsverdragen in de zin van artikel 62, eerste lid, onder b van de Grondwet naar de tekst van 1972. Hiervan zal bij voorbeeld sprake zijn, wanneer ter uitvoering van de in de artikelen 10 en 11 van het Verdrag neergelegde verplichtingen de op grond van die artikelen te treffen maatregelen c.q. tot stand te brengen samenwerking zouden worden geregeld in een bijlage bij het Verdrag. Bijlagen bij een protocol zullen net als de protocollen zelf, zoals hierboven betoogd, in ieder geval geen parlementaire goedkeuring behoeven vanwege het uitvoeringskarakter.

Het vorenstaande is van overeenkomstige toepassing op wijzigingen. Dit betekent dat wijzigingen van het Verdrag en soms ook wijzigingen van bijlagen daarbij aan parlementaire goedkeuring dienen te worden onderworpen voordat zij voor het Koninkrijk kunnen worden aanvaard, doch dat deze eis niet geldt voor wijzigingen van protocollen of bijlagen daarbij en soms voor wijzigingen van bijlagen bij het Verdrag, namelijk wanneer die bijlagen als uitvoeringsverdragen dienen te worden beschouwd.

2. Het Protocol

Het Protocol is het eerste ter uitvoering van het raamverdrag. Het is tegelijk met het Verdrag ontworpen, omdat de erin geregelde materie als zeer urgent beschouwd wordt. Het Protocol scheidt het kader om in geval van olieverontreiniging of dreigende vervuiling onmiddellijk en effectief te kunnen optreden en elkaar daarin bij te staan.

De algemene verplichtingen onder het Protocol zijn neergelegd in artikel 3.

In artikel 4 wordt voorzien in een verplichting tot informatie-uitwisseling tussen Partijen.

Artikel 5 legt Partijen de verplichting op om enerzijds nationale procedures in het leven te roepen ten einde te verzekeren dat informatie over olieverontreiniging zo snel mogelijk gerapporteerd wordt en anderzijds deze informatie door te geven aan de overige betrokken Partijen en aan ter zake competente internationale organisaties.

In artikel 6 worden Partijen verplicht om, indien daartoe verzocht, elkaar wederzijds bijstand te verlenen bij de bestrijding van olieverontreiniging.

Artikel 7 somt een aantal operationele maatregelen op, die Partijen dienen te volgen in antwoord op een verontreinigingsvoorval.

Artikel 9 betreft de aanwijzing van de regionale coördinerende eenheid met een aantal functies van ondersteunende en coördinerende aard, welke deze in samenwerking met de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) dient uit te oefenen.

3. Bijlagen

Zowel bij het Verdrag als bij het Protocol is een bijlage gevoegd.

De bijlage bij het Verdrag bevat regels betreffende de arbitrageprocedure.

In de bijlage bij het Protocol is bepaald dat de bepalingen van het Protocol voorlopig ook op andere stoffen dan olie zullen worden toegepast, zolang voor die stoffen geen speciale bijlage is opgesteld en in werking getreden.

Het Verdrag en Protocol zullen in verband met hun regionale karakter, wat het Koninkrijk betreft, alleen voor de Nederlandse Antillen gelden.

De staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
W. F. van Eekelen

Het **Verdrag** is in overeenstemming met artikel 25 ondertekend voor: Colombia, de Europese Economische Gemeenschap, Frankrijk, Grenada, Honduras, Jamaica, Mexico, het Koninkrijk der Nederlanden, Nicaragua, Panama, Sint Lucia, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, de Verenigde Staten van Amerika, Venezuela.

Het **Protocol** is in overeenstemming met artikel 25 van het Verdrag ondertekend voor: Colombia, Frankrijk, Grenada, Honduras, Jamaica, Mexico, het Koninkrijk der Nederlanden, Nicaragua, Panama, Sint Lucia, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, de Verenigde Staten van Amerika, Venezuela.

De bepalingen van het Verdrag en het Protocol zullen ingevolge artikel 28, eerste lid, van het Verdrag, in werking treden op de dertigste dag volgend op de datum van nederlegging van de negende akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding door de in artikel 25 van het Verdrag genoemde Staten. Daartoe is tot op heden nog door geen enkele Staat overgegaan.